

Blepyrus goes off to celebrate, and the Chorus commend their play to the judges

Βλέπυρος	οὐκ οὐκ ἅπασι δῆτα γενναίως ἐρεῖς καλεῖς γέροντα μειράκιον παιδίσκον; ὥς τὸ δεῖπνον αὐτοῖς ἐστ' ἐπεσκευασμένον ἀπαξάπασιν, ἣν ἀπίωσιν οἴκαδε. ἐγὼ δὲ πρὸς τὸ δεῖπνον ἤδη 'πείξομαι ἔχω δέ τοι καὶ δῶδα ταυτηνὶ καλῶς.
Χορός	τί δῆτα διατρίβεις ἔχων, ἀλλ' οὐκ ἄγεις τασδὶ λαβών; ἐν ὅσῳ δὲ καταβαίνεις, ἐγὼ ἐπάσομαι μέλος τι μελλοδειπνικόν. σμικρὸν δ' ὑποθέσθαι τοῖς κριταῖσι βούλομαι. τοῖς σοφοῖς μὲν τῶν σοφῶν μεμνημένοις κρίνεις ἐμέ, τοῖς γελοῖσι δ' ἡδέως διὰ τὸν γέλων κρίνεις ἐμέ· σχεδὸν ἅπαντας οὖν κελεύω δηλαδὴ κρίνεις ἐμέ, μηδὲ τὸν κληῖρον γενέσθαι μηδὲν ἡμῖν αἴτιον, ὅτι προείληχ' ἀλλὰ πάντα ταῦτα χρὴ μεμνημένους μὴ 'πιорκεῖν ἀλλὰ κρίνεις τοὺς χοροὺς ὀρθῶς ἀεὶ, μηδὲ ταῖς κακαῖς ἐταίραις τὸν τρόπον προσεικέναι, αἱ μόνον μνήμην ἔχουσι τῶν τελευταίων ἀεὶ.

Aristophanes Ecclesiazusae 1144-1162

1B 1 2001

προλαγχάνω - be allotted first performance